विदूषकः । सोत्थि भोदीए ।

नेपथ्ये

देवदूतः । चित्रलेखे वरयोर्वशीं ।

मुनिना भरतेन यः प्रयोगो
भवतीष्वष्टरसाश्रयो निबद्धः ।
ललिताभिनयं तमद्य भर्ता
मरुतां द्रष्टुमनाः सलोकपालः ॥ ३६ ॥

॥ सर्व आकर्णयन्ति । उर्वशी विषादं निरूपयति ॥

चित्रलेखा । सुदं तुए देवदूअस्स वअणं । ता अणुजाणाणाहि दाव महाराअं ।

उर्वशी ॥ निःश्वस्य ॥ णत्थि मे वाआविहवो ।

चित्रलेखा । महाराअ उव्वसी विसाबेदि । परवसो अअं जणो । महाराएण अब्भणुण्णादा इच्छामि देअदेअस्स अणाबरद्धं अत्ताणअं काडुं ।

राजा ॥ कथं कथंचनात्मानं संस्थाप्य ॥ नास्मि भवत्योरीश्वरनियोगपरिपन्थी । किंतु स्मर्तव्यश्चायं जनः ।

॥ उर्वशी वियोगदुःखं दृपयित्वा राजानं पश्यन्ती सख्या सह निष्क्रान्ता ॥

राजा ॥ सनिःश्वासं ॥ वैयर्थ्यमिव चक्षुषः संप्रति ।

विदूषकः ॥ पत्रं दर्शयितुकामः ॥ णं भुञ्ज ॥ इत्यर्द्धोक्तेनात्मगतं ॥ अविह अविह । भो उव्वसीदंसणविम्हिदेण मए तं भुञ्जवत्तं पब्भट्ठं पि हत्थादो ण विसादं ।